

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 67.642/1
van 25 juni 2020

avis 67.642/1
du 25 juin 2020

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'tot wijziging van het
koninklijk besluit van
5 juli 2004 betreffende de
erkenning van havenarbeiders
in de havengebieden die onder
het toepassingsgebied vallen
van de wet van 8 juni 1972
betreffende de havenarbeid'

un projet d'arrêté royal
'modifiant l'arrêté royal du
5 juillet 2004 relatif à la
reconnaissance des ouvriers
portuaires dans les zones
portuaires tombant dans le
champ d'application de la loi
du 8 juin 1972 organisant le
travail portuaire'

Op 18 juni 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Werk verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk ‘besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 5 juli 2004 betreffende de erkenning van havenarbeiders in de havengebieden die onder het toepassingsgebied vallen van de wet van 8 juni 1972 betreffende de havenarbeid’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 23 juni 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPs, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 juni 2020.

*

Le 18 juin 2020, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de l'Emploi, à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal ‘modifiant l'arrêté royal du 5 juillet 2004 relatif à la reconnaissance des ouvriers portuaires dans les zones portuaires tombant dans le champ d'application de la loi du 8 juin 1972 organisant le travail portuaire’.

Le projet a été examiné par la première chambre le 23 juin 2020. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH et Chantal BAMPs, conseillers d'État, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Githa SCHEPPERS, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried VAN VAERENBERGH, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 25 juin 2020.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling in de adviesaanvraag gemotiveerd door de omstandigheid

“dat onderhavig ontwerp van koninklijk besluit en de ontwikkeling van de applicatie die in dit ontwerp beschreven staat het voorwerp is geweest van een zeer uitgebreid sociaal en technisch overleg met alle stakeholders die bij dit Europees havendossier betrokken waren, zijnde enerzijds de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties die zijn vertegenwoordigd in het Paritair Comité voor het havenbedrijf, alsook de verschillende bij koninklijk besluit erkende organisaties van werkgevers, met name Centrale der Werkgevers aan de Haven van Antwerpen CV. (CE.P.A.), Centrale Betaalkassen der Gentse Centrale der Zee- en Binnenvaartwerkgevers V.z.w. (CE.P.G.), Centrale van de werkgevers van de havens van Brussel en Vilvoorde, Voorhavenstraat 2, bus 5, 1020 Brussel en VZW Centrale der Werkgevers Zeebrugge, Evendijk-Oost 244, 8380 Zeebrugge (CE. W.E.z.), die overeenkomstig artikel 3bis van de voormelde wet van 8 juni 1972, in de hoedanigheid van lasthebber, alle verplichtingen vervullen die voor de betrokken werkgevers krachtens de individuele en collectieve arbeidswetgeving en de sociale zekerheidswetgeving, voortvloeien uit de tewerkstelling van havenarbeiders;

Overwegende dat voormeld ontwerp van koninklijk besluit, op 11 december 2019, overeenkomstig de in artikel 3, eerste lid, van de voormelde wet van 8 juni 1972 voorziene verplichting van adviesverlening, uiteindelijk aan het voltallige Paritair Comité voor het Havenbedrijf kon voorgelegd worden; dat dit ontwerp een unaniem positief advies heeft gekregen van alle in dit Paritair Comité vertegenwoordigde werkgevers- en werknemersorganisaties;

Dat dit ontwerp, op 12 maart 2020, advies heeft gekregen van de Inspecteur van Financiën, voor wat betreft het begrotingstechnisch aspect van de voormelde elektronische applicatie ‘Portunus’;

Dat, echter, de Gegevensbeschermingsautoriteit, in het kader van de haar toegekende bevoegdheden op grond van de Europese Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG én de Belgische wetten van enerzijds 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteiten en anderzijds van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens en de Belgische rechtspraak ter zake, in haar advies nr. 28/2020 van 3 april 2020, heeft gesteld dat het voormelde ontwerp van koninklijk besluit op een aantal punten niet conform was met de voormelde GDPR-reglementering;

Dat, in samenwerking met experts inzake de GDPR-reglementering, is bekeken hoe het voormeld ontwerp van koninklijk besluit, GDPR-conform kon gemaakt worden; dat dit nog enige tijd in beslag heeft genomen vanaf 3 april 2020, de datum van het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Overwegende, verder, dat voormeld ontwerp, vanaf 1 juli 2020, enerzijds de Belgische wetgeving in overeenstemming moet brengen met de Europese bepalingen inzake vrij verkeer en anderzijds rechtszekerheid wil en moet geven 1) aan de werkgevers en aan de kandidaat-havenarbeiders die willen erkend worden buiten de pool in de verschillende Belgische havengebieden, 2) aan de voormelde organisaties van werkgevers die optreden als lasthebbers voor de werkgevers in de verschillende Belgische havengebieden en 3) aan de werknemersorganisaties die betrokken zijn bij de uitvoering en de toepassing van de havenarbeid;

Overwegende dat - indien de voormelde applicatie niet technisch en juridisch operationeel kan zijn tegen 1 juli 2020, de mogelijkheid zeer reëel is dat de Europese Commissie een nieuwe ingebrekestelling tegen België zal instellen; dat zulke eventualiteit ten alle prijze dient te worden voorkomen en dat een spoedbehandeling van voormeld ontwerp derhalve gerechtvaardigd is, zodat onderhavig koninklijk besluit nog tijdig ondertekend en in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd kan worden;

Overwegende, tenslotte, dat de Covid-19-crisis waarbij een quasi volledige lockdown werd afgekondigd door de federale regering en door de Nationale Veiligheidsraad, het overleg en de definitieve opmaak van het voormelde ontwerp van koninklijk besluit zeker niet heeft vergemakkelijkt en daadwerkelijk heeft vertraagd”.

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Artikel 1 van de wet van 8 juni 1972 ‘betreffende de havenarbeid’ bepaalt dat niemand in de havengebieden havenarbeid mag laten verrichten door andere werknemers dan erkende havenarbeiders. Overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van die wet, bepaalt de Koning de voorwaarden en de nadere regelen van de erkenning van de havenarbeiders, op advies van het voor het betrokken havengebied bevoegd paritair comité. Aan die machtiging is uitvoering gegeven met het koninklijk besluit van 5 juli 2004 ‘betreffende de erkenning van havenarbeiders in de havengebieden die onder het toepassingsgebied vallen van de wet van 8 juni 1972 betreffende de havenarbeid’.

Op 17 mei 2017 werd een akkoord gesloten tussen België en de Europese Commissie met betrekking tot de ingebrekestelling van 28 maart 2014 waarbij de Europese Commissie België op een inbreuk wees met betrekking tot het vrij verkeer van vestiging zoals verankerd in artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, wat betreft de organisatie van de havenarbeid in België. Dat akkoord voorzag onder meer in “*the effective phasing out of the pool until 1 July 2020, which means that no legal or de facto restriction to hire workers outside the pool shall exist for the category of workers concerned, and in particular, that the recognition procedure for short-term port workers is based on objective and non-*

discriminatory criteria, including the training requirements for dock workers, and guarantees that recognition is granted quasi-automatically when all conditions are met". In de adviesaanvraag wordt dit onderdeel van het akkoord nog toegelicht als volgt:

"Hierdoor moeten dus, vanaf 1 juli 2020, aanwervingen van één dag mogelijk zijn voor havenarbeiders buiten de pool en vanaf voormelde datum moet de elektronische applicatie genaamd 'Portunus' operationeel zijn om deze categorie van erkenningen op een eenvoudige en, in voorkomend geval, zeer snelle manier te kunnen afhandelen. Momenteel kunnen erkenningen immers enkel gebeuren door de binnen elk havengebied opgerichte administratieve commissies. Deze commissies - die zijn samengesteld uit leden van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties - komen uiteraard niet elke dag samen en het is dus onmogelijk om via deze 'gewone procedure' voor dagelijkse erkenningen te kunnen zorgen.

Met de Europese Commissie werd afgesproken dat deze elektronische applicatie operationeel zal zijn op 1 juli 2020. Zoals het er nu naar uitziet, zal de applicatie, op technisch vlak, inderdaad effectief operationeel zijn op de voormelde datum".

Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe uitvoering te geven aan voornoemd onderdeel van het akkoord van 17 mei 2017. Met het oog hierop worden enkele wijzigingen aangebracht in het koninklijk besluit van 5 juli 2004 en wordt daarin een regeling opgenomen voor het op elektronische wijze erkennen van de havenarbeiders die niet worden opgenomen in de pool van havenarbeiders, via een elektronische applicatie genaamd "Portunus".

Het te nemen besluit treedt in werking op 1 juli 2020, zoals voorzien in het voornoemd akkoord van 17 mei 2017.

4. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 49, eerste lid, van de wet van 5 december 1968 'betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités' en artikel 3, eerste lid, van de voornoemde wet van 8 juni 1972.

In de aanhef van het te nemen besluit wordt ook verwezen naar artikel 108 van de Grondwet, waaraan de Koning een algemene uitvoeringsbevoegdheid ontleent. Het is evenwel niet duidelijk voor welke bepaling van het ontwerp die grondwetsbepaling, in samenhang gelezen met een bepaling van de wet van 8 juni 1972, rechtsgrond zou kunnen bieden. Wellicht kan de verwijzing ernaar dan ook uit de aanhef worden weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKING

5.1. Het ontworpen hoofdstuk III/1 van het koninklijk besluit van 5 juli 2004 (artikel 5 van het ontwerp) strekt ertoe een regeling te treffen voor het op elektronische wijze erkennen van havenarbeiders die niet worden opgenomen in de pool van havenarbeiders. Die regeling betreft de verwerking van persoonsgegevens. Er wordt een elektronische applicatie "Portunus" ingevoerd waarvan de doelstellingen worden bepaald (ontworpen artikel 13/1), alsook de te verwerken persoonsgegevens van de (kandidaat-) havenarbeiders (ontworpen artikel 13/2). Voorts worden

de verschillende diensten en personen bepaald die bedoelde gegevens kunnen verwerken alsook de doelstelling van de respectievelijke verwerkingen (ontworpen artikelen 13/3 tot 13/7). Ten slotte wordt de bewaartermijn van bedoelde gegevens bepaald (ontworpen artikel 13/8) en worden de instellingen en personen aangewezen die toegang hebben tot de applicatie (ontworpen artikel 13/9).

5.2. Aangezien de verwerking van persoonsgegevens een inmenging inhoudt van het recht op privéleven, geldt krachtens artikel 22 van de Grondwet een versterkt legaliteitsbeginsel. Dit impliceert dat de essentiële elementen van de regeling in de wet zelf bepaald worden, namelijk de doeleinden van de verwerking, de persoonsgegevens die kunnen worden verwerkt, alsook de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder de persoonsgegevens verwerkt worden en de termijn waarbinnen ze worden bewaard. De inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven moet in duidelijke en voldoende nauwkeurige bewoordingen geformuleerd worden zodat de gevallen waarin de wetgever een dergelijke inmenging toestaat voorzienbaar zijn. Elke inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven moet bovendien steunen op een redelijke verantwoording en evenredig zijn met de door de wetgever nagestreefde doelstellingen.

5.3. Zoals ook is opgemerkt in het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit nr. 28/2020 van 3 april 2020, dienen een aantal in dat advies genoemde essentiële elementen van de regeling te worden vastgesteld door de wetgever. De wet van 8 juni 1972 bevat immers thans geen enkele bepaling die betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens. Voor zover moet worden aangenomen dat het onontbeerlijk is dat het thans voorliggende ontwerp van koninklijk besluit op 1 juli 2020 in werking treedt, overeenkomstig het met de Europese Commissie gesloten akkoord van 17 mei 2017, staat het aan de steller van het ontwerp om zo spoedig mogelijk een wetgevend initiatief te nemen om de essentiële elementen van de regeling in de wet zelf op te nemen.

6. Voor het overige zijn er bij het ontwerp, binnen het hiervoor aangegeven beperkte onderzoek, geen opmerkingen te maken.

*

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée dans la demande d'avis par la circonstance

« dat onderhavig ontwerp van koninklijk besluit en de ontwikkeling van de applicatie die in dit ontwerp beschreven staat het voorwerp is geweest van een zeer uitgebreid sociaal en technisch overleg met alle stakeholders die bij dit Europees havendossier betrokken waren, zijnde enerzijds de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties die zijn vertegenwoordigd in het Paritair Comité voor het havenbedrijf, alsook de verschillende bij koninklijk besluit erkende organisaties van werkgevers, met name Centrale der Werkgevers aan de Haven van Antwerpen CV.(CE.P.A.), Centrale Betaalkassen der Gentse Centrale der Zee- en Binnenvaartwerkgevers V.z.w.' (CE.P.G.), Centrale van de werkgevers van de havens van Brussel en Vilvoorde, Voorhavenstraat 2, bus 5, 1020 Brussel en VZW Centrale der Werkgevers Zeebrugge, Evendijk-Oost 244, 8380 Zeebrugge (CE. W.E.z.), die overeenkomstig artikel 3bis van de voormelde wet van 8 juni 1972, in de hoedanigheid van lasthebber, alle verplichtingen vervullen die voor de betrokken werkgevers krachtens de individuele en collectieve arbeidswetgeving en de sociale zekerheidswetgeving, voortvloeien uit de tewerkstelling van havenarbeiders;

Overwegende dat voormeld ontwerp van koninklijk besluit, op 11 december 2019, overeenkomstig de in artikel 3, eerste lid, van de voormelde wet van 8 juni 1972 voorziene verplichting van adviesverlening, uiteindelijk aan het voltallige Paritair Comité voor het Havenbedrijf kon voorgelegd worden; dat dit ontwerp een unaniem positief advies heeft gekregen van alle in dit Paritair Comité vertegenwoordigde werkgevers- en werknemersorganisaties;

Dat dit ontwerp, op 12 maart 2020, advies heeft gekregen van de Inspecteur van Financiën, voor wat betreft het begrotingstechnisch aspect van de voormelde elektronische applicatie 'Portunus';

Dat, echter, de Gegevensbeschermingsautoriteit, in het kader van de haar toegekende bevoegdheden op grond van de Europese Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG én de Belgische wetten van enerzijds 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteiten en anderzijds van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens en de Belgische rechtspraak ter zake, in haar advies nr. 28/2020 van 3 april 2020, heeft gesteld dat het voormelde ontwerp van koninklijk besluit op een aantal punten niet conform was met de voormelde GDPR-reglementering;

Dat, in samenwerking met experts inzake de GDPR-reglementering, is bekeken hoe het voormeld ontwerp van koninklijk besluit, GDPR-conform kon gemaakt worden; dat dit nog enige tijd in beslag heeft genomen vanaf 3 april 2020, de datum van het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Overwegende, verder, dat voormeld ontwerp, vanaf 1 juli 2020, enerzijds de Belgische wetgeving in overeenstemming moet brengen met de Europese bepalingen inzake vrij verkeer en anderzijds rechtszekerheid wil en moet geven 1) aan de werkgevers en aan de kandidaat-havenarbeiders die willen erkend worden buiten de pool in de verschillende Belgische havengebieden, 2) aan de voormelde organisaties van werkgevers die optreden als lasthebbers voor de werkgevers in de verschillende Belgische havengebieden en 3) aan de werknemersorganisaties die betrokken zijn bij de uitvoering en de toepassing van de havenarbeid;

Overwegende dat - indien de voormelde applicatie niet technisch en juridisch operationeel kan zijn tegen 1 juli 2020, de mogelijkheid zeer reëel is dat de Europese Commissie een nieuwe ingebrekestelling tegen België zal instellen; dat zulke eventualiteit ten alle prijze dient te worden voorkomen en dat een spoedbehandeling van voormeld ontwerp derhalve gerechtvaardigd is, zodat onderhavig koninklijk besluit nog tijdig ondertekend en in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd kan worden;

Overwegende, tenslotte, dat de Covid-19-crisis waarbij een quasi volledige lockdown werd afgekondigd door de federale regering en door de Nationale Veiligheidsraad, het overleg en de definitieve opmaak van het voormelde ontwerp van koninklijk besluit zeker niet heeft vergemakkelijkt en daadwerkelijk heeft vertraagd ».

*

2. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

3. L'article 1er de la loi du 8 juin 1972 organisant le travail portuaire dispose que nul ne peut faire effectuer un travail portuaire dans les zones portuaires par des travailleurs autres que les ouvriers portuaires reconnus. Conformément à l'article 3, alinéa 1er, de cette loi, le Roi fixe les conditions et les modalités de reconnaissance des ouvriers portuaires, sur avis de la commission paritaire compétente pour la zone portuaire concernée. L'arrêté royal du 5 juillet 2004 'relatif à la reconnaissance des ouvriers portuaires dans les zones portuaires tombant dans le champ d'application de la loi du 8 juin 1972 organisant le travail portuaire' a pourvu à l'exécution de cette habilitation.

Le 17 mai 2017, un accord a été conclu entre la Belgique et la Commission européenne concernant la mise en demeure du 28 mars 2014 par laquelle la Commission européenne attirait l'attention de la Belgique sur une infraction relative à la liberté d'établissement, consacrée par l'article 49 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, en ce qui concerne l'organisation du travail portuaire en Belgique. Cet accord prévoyait notamment « *the effective phasing out of the pool until 1 July 2020, which means that no legal or de facto restriction to hire workers outside the pool shall exist for the category of workers concerned, and in particular, that the recognition procedure for short-term port workers is based on objective and non-discriminatory criteria, including the training requirements for*

dock workers, and guarantees that recognition is granted quasi-automatically when all conditions are met ». La demande d'avis commente encore cet élément de l'accord comme suit :

« Hierdoor moeten dus, vanaf 1 juli 2020, aanwervingen van één dag mogelijk zijn voor havenarbeiders buiten de pool en vanaf voormelde datum moet de elektronische applicatie genaamd 'Portunus' operationeel zijn om deze categorie van erkenningen op een eenvoudige en, in voorkomend geval, zeer snelle manier te kunnen afhandelen. Momenteel kunnen erkenningen immers enkel gebeuren door de binnen elk havengebied opgerichte administratieve commissies. Deze commissies - die zijn samengesteld uit leden van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties - komen uiteraard niet elke dag samen en het is dus onmogelijk om via deze 'gewone procedure' voor dagelijkse erkenningen te kunnen zorgen.

Met de Europese Commissie werd afgesproken dat deze elektronische applicatie operationeel zal zijn op 1 juli 2020. Zoals het er nu naar uitziet, zal de applicatie, op technisch vlak, inderdaad effectief operationeel zijn op de voormelde datum ».

Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de pourvoir à l'exécution de l'élément visé de l'accord du 17 mai 2017. Á cet effet, le dispositif en projet apporte quelques modifications à l'arrêté royal du 5 juillet 2004 et y intègre des mesures relatives à la reconnaissance par voie électronique des ouvriers portuaires non repris dans le pool des travailleurs portuaires, via l'application électronique dénommée « Portunus ».

L'arrêté envisagé entre en vigueur le 1er juillet 2020, comme le prévoit l'accord précité du 17 mai 2017.

4. Le projet trouve son fondement juridique dans l'article 49, alinéa 1er, de la loi du 5 décembre 1968 'sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires' et dans l'article 3, alinéa 1er, de la loi précitée du 8 juin 1972.

Le préambule de l'arrêté envisagé vise également l'article 108 de la Constitution, qui confère au Roi un pouvoir général d'exécution. On n'aperçoit toutefois pas à quelle disposition du projet cette disposition constitutionnelle, combinée avec une disposition de la loi du 8 juin 1972, pourrait procurer un fondement juridique. Par conséquent, la référence à cette disposition pourrait sans doute être omise du préambule.

EXAMEN DU TEXTE

OBSERVATION GÉNÉRALE

5.1. Le chapitre III/1, en projet, de l'arrêté royal du 5 juillet 2004 (article 5 du projet) vise à régler la reconnaissance par voie électronique des ouvriers portuaires non repris dans le pool des travailleurs portuaires. Il concerne le traitement de données à caractère personnel. Il instaure une application électronique, « Portunus », dont il définit les objectifs (article 13/1 en projet), ainsi que les données à caractère personnel à traiter des (candidats-) ouvriers portuaires (article 13/2 en projet). Par ailleurs, il détermine les différents services et personnes habilités à traiter les données visées, et précise la finalité des traitements respectifs (articles 13/3 à 13/7 en

projet). Enfin, il fixe le délai de conservation des données visées (article 13/8 en projet) et désigne les institutions et personnes ayant accès à l'application (article 13/9 en projet).

5.2. Dès lors que le traitement de données à caractère personnel implique une ingérence dans le droit à la vie privée, un principe de légalité renforcé s'applique en vertu de l'article 22 de la Constitution. Par conséquent, les éléments essentiels du règlement doivent être fixés dans la loi même, à savoir les finalités du traitement, les données à caractère personnel qui peuvent être traitées, ainsi que les cas et conditions dans lesquels des données à caractère personnel sont traitées et leur délai de conservation. L'ingérence dans l'exercice du droit au respect de la vie privée doit être définie en des termes clairs et suffisamment précis qui permettent d'appréhender de manière prévisible les hypothèses dans lesquelles le législateur autorise une pareille ingérence. Toute ingérence dans le droit au respect de la vie privée doit, en outre, reposer sur une justification raisonnable et être proportionnée aux buts poursuivis par le législateur.

5.3. Comme il a été observé dans l'avis de l'Autorité de protection des données n° 28/2020 du 3 avril 2020, le législateur doit définir un certain nombre d'éléments essentiels de la réglementation, que ce dernier avis identifie. En effet, la loi du 8 juin 1972 ne contient pour l'heure aucune disposition relative au traitement des données à caractère personnel. Dans la mesure où force est d'admettre qu'il est indispensable que le projet d'arrêté royal à l'examen entre en vigueur le 1er juillet 2020, conformément à l'accord du 17 mai 2017 conclu avec la Commission européenne, il revient à l'auteur du projet de prendre dans les plus brefs délais une initiative législative afin d'inscrire les éléments essentiels de la réglementation dans la loi même.

6. Pour le surplus, le projet n'appelle aucune observation dans le cadre de l'examen limité indiqué ci-dessus.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME